

Κάτι για τὸν καιρὸ
τὸν τόσω βροχερό.

Νὰ βρέχ' ἢ νὰ μὴ βρέχη λοιπὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα ;
μὲ ἄλλους λόγους νῆναι παντοτεινὴ βροχή,
ἢ νὰ θερμαίνῃ πάντα ἑαρινὴ λιπαράδα
κάθε ρωμηοῦ τῆ ράχη σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ;
Πρὸ πάντων ἴσθην Ἀθήνα, ὅπου δουλειὰ δὲν ἔχει,
τί προτιμᾷ ὁ Ἕλληνας, νὰ βρέχ' ἢ νὰ μὴ βρέχη ;

Καὶ πρῶτα πρῶτ' ἂν βρέχη, εὐθὺς ἴσθ' ἀκαρφενεῖα
ἐλεύθεροι καὶ δοῦλοι συνζονται μὲ ζῆλον,
πολιτικὴ κουβέντα ἀρχίζουν μὲ μανία.
ἤτις θὰ καταλήξῃ ἀφείκτως καὶ σὲ ξύλον.
Κι' ἐνῶ ἴσθ' ἀκαρφενεῖα πέφτει σβερκιά σπουδαία,
ἐξω τῶν καρφενεῖων πέφτει βροχὴ ραγδαία.

Ἄν ὅμως τύχη πάλι νὰ ἔχωμε λιπαράδα,
ἀπὸ τὰ καρφενεῖα πετεινοῦνται μὲ ὄρμη·
ἄνδρες, παιδιὰ, γυναῖκες, γυρίζουν καρποσάδα
κι' ἀπὸ φωναῖς οἱ δρόμοι γεμίζουν ἴσθ' στιγμὴ.
Κι' ἐνῶ καὶ σὺ ἴσθ' ὅσον κόσμος ἔτσι γελῶντας τρέχεις,
οὐχὶ πολὺ σπανίως σοῦ κλέπτουν ὅ,τι ἔχεις.

Ἄν ὅμως αἰφνηδῖως βροχὴ ραγδαία πιάσῃ,
ἢ κάθε μιὰ κυρία τὸ σπῆτι τῆς ἀνοίγει·
τσάκι, καφέ, μπισκότα εὐθὺς θὰ ἐτοιμάσῃ
κι' ἀμέσως ἴσθ' ἡ πσέτα τὸ στρώνουσε ὀλίγοι,
καὶ χασμουριέτ' ὁ κόσμος ἐνῶ διασκεδάζει,
καὶ οἱ νοικοκυραῖοι κάνουν μεγάλο χάζι.

Μὰ νὰ ὁ ἥλιος πάλι ὀλόχρυσος προβαίνει
καὶ τρέχουν ἴσθ' Πατήσια καὶ τρέχουν ἴσθ' Δαφνί...
οἱ βουλευταὶ πρὸ πάντων κατενθουσιασμένοι
ἀφίνουν τὴν παράγγα τοῦ ἔθνους ἀδειανή,
λαὶ ἀναπνέουν αὔρα καὶ κοπανοῦν αἶρα
καὶ στήνουν ἴσθ' ἡ λιπαράδα τὴν ἐθνικὴ παντιέρα.

Μὰ σὲ λιγάκι πάλι ἴσθ' βροχὴ ἀρχίζει
καὶ τρέχουν ἢ κυρία εἰς τὰ ἐμπορικὰ,
ἢ κάθε μιὰ δῶρα πρωτοχρονιάς ψουνίζει
καὶ μερικαῖς σουφρόνουν μὲ τρόπο μερικά !
Τοικῦτα ἢ λιπαράδα καὶ ἢ βροχὴ παρέχει...
λοιπὸν τί προτιμᾶτε ; νὰ βρέχ' ἢ νὰ μὴ βρέχη ;

Καὶ εἰς τὸν Ναύαρχον Λεζέν
τέσσαρας στίχους ὡς μεζέν.

Τώρα ποῦ ἴσθ' Ναυτικὸν νὰ μᾶς παρασκευάσῃ,
κατὰ κακὴν σου σύμπτωσιν ὁ στόλος ταξειδεύει,
πάει νὰ φέρῃ βουλευτάς διὰ τὰς περιστάσεις,
καθόσον ἢ κυβέρνησις μεγάλως κινδυνεύει.

Βιβλίον προσφιλέστατον,
καθ' ὅλα χαριέστατον.

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τὰς ἐλλειπὰς καὶ στεῖρας,
ποῦ σπανίως ἐξυπνάδα θὰ ἴδῃς ἑλληνικὴ,
ἐν βιβλίον χθὲς τὸ βράδυ ἐκρατοῦμεν ἀνά χεῖρας
ὑπὸ τίτλον ἐκ χρωμάτων τεχνικῶν—ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ—
Εἶναι ἔργον τοῦ Ἀννίνου, τοῦ γνωστοῦ τοῖς πᾶσι Μπαρ
ποῦ τὸ πνεῦμά του ἐν γένει σπινθηροβολεῖ καὶ λάμπει.

Ἔχει μέσα μετὰ τόσων καλλιτεχνικῶν εἰκόνων
διηγήματα ὠραῖα, ἐκλεκτὰ τε καὶ πολλὰ,
ὥστε καὶ ὁ ἀναγνώστης μὲ ὀλίγα φράγκα μόνον
εἴμπορεῖ νὰ τὸν θαυμάζῃ καὶ συγχρόνως νὰ γελᾷ.
Τὸ βιβλίον του θὰ βρῆτε, κι' ἀναλόγως εὐθηνόν,
εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα τὰ γνωστὰ τῶν Ἀθηνῶν.

Κάτι ποῦ ἐνδιαφέρει
τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ κεμερί.

Ἄς μάθῃ κάθε φίλος μας καὶ ἀνταποκριτῆς
πῶς εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς ὀφείλει νὰ πληρῶνῃ·
συλλογισθῆτε, κύριοι, πῶς εἶμαι ποιητῆς,
καὶ σὰς πρκακαλῶ πολὺ μὴ ρίχνετε κανόνι.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ἄσθ' ἐκ τῆς ἐκκλησίας τῶν ἐδῶ Καθολικῶν
θὰ εὐρῆτε ἀποθήκην οἴνων μαύρων καὶ λευκῶν,
γευστικῶν πολὺ εὐόσμων, παλαιῶν καὶ εὐθηνωτάτων
καὶ δι' ἀσθενεῖς ἐν γένει ὄλων ὠφελιμοτάτων.
Ἄσθ' ἀπαξ ἀγοράσῃ παρευθὺς τοὺς ἐκτιμᾷ...
Εἰς τὸ Νέκταρ ἀποθήκη Ἰωάννου Ζωσιμά

Ἄσθ' τοῦ Σπύρου τοῦ Μπονάνου, εἰς τὴν ὁδὸν Ἐρμού,
θὰ εὐρῆτε καπέλα ὠραῖα τοῦ συρμού,
πτερὰ καὶ γαρνιτούρας, χιλίων εἰδῶν κορδέλαις,
ἄνθη διὰ καπέλα καὶ ἐκλεκταῖς δαντέλαις.
Ἐπίσης θὰ εὐρῆτε καὶ ἄνθη γιὰ κυρίας,
στεφάνους καὶ ἀνθοδέσμας, καὶ εἰς τιμὰς μετρίας.

Τὰ κρασιὰ τοῦ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ἀμφοτέρων τῶν χρωμάτων
ἀπὸ τὴν ἐξοδουσί των καὶ ἀπὸ τὴν πολλὴν δουλειὰ των
τόσω φτήνηναν ἐσχάτως, ὥστε καὶ οἱ φτωχοὶ ἀκόμα
εἴμπορουν μὲ τέτοιο νέκταρ νὰ δροσίζουσε τὸ στόμα.
Ἐβδομηῆντα τῆς σοῦ λέει, καὶ ὁ καθέννας ἀγοράζει,
καὶ ὁ φίλος ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ τὰ βαρέλια του ἀδειάζει.

Ἄσθ' τῶν Φινοπούλων τὸ γνωστὸν κατὰσθημα ἐκεῖν
ἐνὶ κρασί δύο ἐτῶν μὲ θάρρος σὰς συστήνω·
τόσω φθηνό, ποῦ ἂν τὸ πῶ δὲν θὲ νὰ τὸ πιστεύσῃς,
λεπτὰ ἐξῆντα ἢ ὀκτὼ... μοναδικὴ ἢ γεῦσις.

Εἰς τοῦ Ταμπακοπούλου τὸ μαγαζὶ θὰ βρῆτε
ὅ,τι πολυτελείας εἶδος ἐπιθυμεῖτε.
Πρὸς τούτοις ἔχει πάλιν ὡς ἄλλοτε καὶ ἐφέτος
δῶρα πολὺ ὠραῖα διὰ τὸ Νέον Ἐτος.

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ Γραφεῖο — μέσα ἴσθ' τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — καὶ ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἑνα κάποιον Φαρμακείον,

Καρφενὲ τῶν «Εὐ Φρονούντων» — νύκτα μίρα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — παζατζῆδες ἄλλους τόσους,
μὲ οὐρητήρια, σαντούρια — καὶ μιὰ μάνδρα μὲ γαϊδούρια